

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE WOJEWODY PODLASKIEGO

z dnia 28 października 2009 r.

NK.II.AŁ.0911-150/09

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 roku Nr 142, poz. 1591, z 2002 r. Nr 23, poz. 220, Nr 62, poz. 558, Nr 113, poz. 984, Nr 153, poz. 1271 i Nr 214, poz. 1806, z 2003 r. Nr 80, poz. 717 i Nr 162, poz. 1568, z 2004 r. Nr 102, poz. 1055 i Nr 116, poz. 1203 oraz z 2005 r. Nr 172, poz. 1441 i Nr 175, poz. 1457, z 2006 r. Nr 17, poz. 128 i Nr 181, poz. 1337 z 2007 r. Nr 48, poz. 327, Nr 138, poz. 974, Nr 173, poz. 1218 z 2008 r. Nr 180, poz. 1111, Nr 223, poz. 1458 oraz z 2009 r. Nr 52, poz. 420)

stwierdzam nieważność

uchwały Nr XLVI/570/09 Rady Miejskiej Białegostoku z dnia 7 września 2009 r. w sprawie nadania nazwy ulicy, położonej w Białymstoku na osiedlu Nr 14 – Mickiewicza.

U Z A S A D N I E N I E

W dniu 28 września 2009 r. Rada Miejska Białegostoku podjęła uchwałę Nr XLVI/570/09 w sprawie nadania nazwy ulicy, położonej w Białymstoku na osiedlu Nr 14 – Mickiewicza. Uchwała w dniu 2 października 2009 r. wpłynęła do organu nadzoru

Przeprowadzona kontrola legalności uchwały wykazała, iż została ona podjęta z istotnym naruszeniem prawa, w związku z czym w dniu 16 października 2009 r. wszczęte zostało postępowanie nadzorcze w sprawie stwierdzenia jej nieważności.

Rada Miejska Białegostoku mocą przedmiotowej uchwały nadała nazwę ulicy, położonej na osiedlu Nr 14 w Białymstoku, oznaczonej na szkicu sytuacyjnym stanowiącym załącznik do niniejszej uchwały – Franciszka Malinowskiego.

Przeprowadzone postępowanie nadzorcze wykazało, iż na sesji Rady Miejskiej Białegostoku w dniu 28 września 2009r., Rada już uprzednio, poprzez podjęcie większością głosów uchwały Nr XLVI/569/09, nadała odcinkowi ulicy, położonemu na osiedlu Nr 14 w Białymstoku, nazwę Świętego Pio. Tym samym Rada Miejska Białegostoku rozstrzygnęła kwestię nadania nazwy przedmiotowemu odcinkowi ulicy położonemu na osiedlu Nr 14 w Białymstoku, poprzez przyjęcie uchwały Nr XLVI/569/09.

Procedowanie nad tym samym przedmiotem przez organ stanowiący jednostki samorządu terytorialnego jest dopuszczalne w sytuacji, gdy poprzednio ustanowione normy w tym zakresie zostaną przez radę znowelizowane.

Przyjęte w rozporządzeniu Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. Zasady techniki prawodawczej (Dz. U. Nr 100, poz. 908) w § 14 ust. 2 oraz w § 39 ust. 1 w związku z § 143, wprowadzają zasadę, iż jeżeli ustawa (uchwała) reguluje dziedzinę spraw uprzednio unormowaną przez inną ustawę (uchwałę), to ustawa (uchwała) ta powinna zawierać także przepisy przejściowe lub dostosowujące oraz przepisy uchylające. Oznacza to, iż jeśli dany akt zawiera normy dotyczące kwestii już wcześniej uregulowanych, to musi oprócz przepisów merytorycznych zawierać przepisy, które uporządkują stan prawny, w ten sposób by jednocześnie nie obowiązywały przepisy zawierające normy wzajemnie sprzeczne. Ponadto, w § 39 ust. 1 wyżej cytowanego rozporządzenia wyraźnie wskazano, iż w przepisie uchylającym wyczerpująco wymienia się ustawy (uchwały) lub poszczególne przepisy, które ustawa (uchwała) uchyla; nie przestaje się na domyślnym uchyleniu poprzedniej ustawy ani jej przepisów przez odmienne uregulowanie danej sprawy w nowej ustawie (uchwale).

W kwestionowanej uchwale Rada normując sprawę już wcześniej przez nią rozstrzygniętą, nie określiła, wymaganych przez zasady legislacyjne przepisów przejściowych, dostosowujących ani uchylających, odnoszących się do wcześniej podjętej uchwały.

Pozostawienie w obrocie prawnym dwóch norm prawnych wewnętrznie sprzecznych, ustanowionych jednocześnie (na tej samej sesji), bez zastosowania norm derogacyjnych jest prawnie niedopuszczalne.

Stanowisko to znajduje potwierdzenie, m. in. w wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego z dnia 17 marca 2009 roku, sygn. akt. II SA/Op 33/09, w którym Sąd stwierdził: „W związku z tym, że ustawodawca przyznał organom gminy uprawnienia stanowienia prawa, wskazać należy, że organy te powinny kierować się zasadami poprawnej legislacji. W doktrynie prawoznawstwa podkreśla się, iż do elementarnych zasad techniki prawodawczej należy zaliczyć regułę zakazu stosowania derogacji milczącej i nakazu stosowania derogacji wyraźnej. Powyższe reguły wynikają z przepisów § 82 i § 86 powołanego wyżej rozporządzenia w sprawie zasad techniki prawodawczej, zamieszczonych w dziale II, mających z mocy § 143 zastosowanie do aktów prawa miejscowego, stanowiących, że zmiana (nowelizacja) ustawy polega na uchyleniu niektórych jej przepisów, zastąpieniu niektórych jej przepisów przepisami o innej treści lub brzmieniu albo na dodaniu do niej nowych przepisów, nie może natomiast polegać na tym, że dawny przepis zastępuje się nowym, nie wskazując jednocześnie dokonywania tej zmiany (nowelizacja dorozumiana). Argumentem przemawiającym za niedopuszczalnością przestania na domyślnym uchyleniu przepisów lub przepisu przez samo odmienne uregulowanie danej sprawy jest realizacja zasady jedności prawa, a także czytelności systemu prawa poprzez pozbawienie wątpliwości które akty obowiązują, a które już nie. Derogacja wyraźna polega na precyzyjnym wskazaniu uchylanych przepisów, przy czym z uwagi na pewność i jasność porządku prawnego informacja o utracie mocy prawnej aktu normatywnego winna następować w takim samym trybie, jak ogłoszenie o jego wejściu w życie”.

W tym stanie należy przyjąć, iż Rada Miejska Białegostoku podejmując uchwałę Nr XLVI/570/09 z dnia 28 września 2009 r. dokonała powyższego niezgodnie z art. 18 ust. 2 pkt 13 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 ze zm.), który upoważnia Radę do podejmowania uchwał w sprawach, między innymi, dotyczących nazw ulic. Skoro bowiem w granicach przyznanych kompetencji, Rada Miejska Białegostoku zdecydowała się na podjęcie kolejnej uchwały w sprawie nadania nazwy ulicy na osiedlu Nr 14 w Białymstoku, to konsekwencją tego zabiegu legislacyjnego powinno być również rozstrzygnięcie co do zakresu obowiązywania uprzednio podjętej uchwały Nr XLVI/569/09.

Powyższe naruszenie prawa jest na tyle istotne, iż skutkuje stwierdzeniem nieważności uchwały Nr XLVI/570/09 Rady Miejskiej Białegostoku z dnia 7 września 2009 r. w sprawie nadania nazwy ulicy, położonej w Białymstoku na osiedlu Nr 14 – Mickiewicza.

Na niniejsze rozstrzygnięcie Gminie służy prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Białymstoku, za pośrednictwem Wojewody Podlaskiego, w terminie 30 dni od daty jego doręczenia.

Z up. Wojewody Podlaskiego
Lidia Stupak
Dyrektor Wydziału Nadzoru i Kontroli